

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **VÍTKOVICE REVMONT a.s.**
sídlem Ruská 2887/101, 706 02 Ostrava - Vítkovice
zastoupený advokátkou JUDr. Mgr. Petrou Novákovou, Ph.D.
sídlem náměstí Míru 341/15, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10.3.2017 č.j. 10576/17/5300-21442-712226,
ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jimiž byla zamítnuta žalobcova odvolání proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) – platebním výměrům na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců května až srpna 2014.
2. Žalobce namítl, že správce daně disponoval již v době, kdy sepsal protokol o zahájení daňového řízení, informacemi o podezření na zapojení žalobcova dodavatele HERO Store s.r.o. (dále jen „Hero“) a žalobcova odběratele Solwent s.r.o. (dále jen „Solwent“), resp. Centera s.r.o. (dále jen „Centera“) do karuselového podvodu, avšak tyto informace žalobci zatajil, čímž hrubě porušil § 64 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a došlo ke vzniku škody, spočívající v neodvedené dani z přidané hodnoty (dále též „DPH“) a sekundárně také ke vzniku škody přímo žalobci, která vyústila až do jeho úpadku. Žalobce dále namítl, že s ním nebyla projednána zpráva o daňové kontrole tak, jak vyžaduje § 88 daňového řádu. Žalobce se vyjadřoval k výsledku kontrolního zjištění, poté mu byla v rámci jednání dne 10.5.2016 pouze předána zpráva o daňové kontrole s tím, že výsledek kontrolního zjištění se nezměnil.
3. K věci samé žalobce namítl, že správce daně neprokázal, že v daném případě existuje chybějící daň, tedy daňový podvod, který by souvisel s obchodováním aluminiíovou fólií. Dodavateli žalobcova dodavatele – společnosti Catharine s.r.o. (dále jen „Catharine“) neuznal příslušný správce daně při prověřování daně na vstupu pořízení zboží – pracích kapslí Ariel, a co do daně na výstupu uvedl, že odběrateli tohoto zboží byla zrušena registrace k DPH. Daň, která byla doměřena Catharine, se tedy vztahovala pouze ke kapslím Ariel, nikoli k aluminiíové fólii. Pokud správce daně uváděl ke Catharine, že byla po určitou dobu nekontaktní, žalobce odkázal na rozsudky NSS ze dne 19.11.2014 sp. zn. 1 Afs 120/2014 a ze dne 7.8.2015 sp. zn. 5 Afs 180/2014, podle nichž nelze nekontaktnost daňového subjektu v době provádění kontroly hodnotit ex post a přičítat ji k tíži žalobce.
4. Žalobce uvedl také námitky k objektivním okolnostem vyjádřeným žalovaným. Pokud žalovaný vytýkal žalobci, že se svědci neshodli na začátku obchodování, na tom, kdo koho dříve oslovil, kdo přišel s nabídkou, k tomu žalobce namítl, že vzhledem k četnosti obchodních kontaktů a časovému odstupu od prvotního impulsu je podle něj určitá nepřesnost ospravedlnitelná. Žalovaný ignoruje kontext a prostředí, v němž se svědci pohybovali, jeho hodnocení je tendenční. Dále žalobce namítl, že si ověřoval obchodní partnery, požadoval od nich doklady a vyhodnocoval je (žalobce uvedl konkrétní výčet opatření v žalobě), avšak žalovaný se o těchto důkazech vůbec nezmiňuje a nehodnotí je. Podle žalobce žalovaný také pomíjí žalobcovu snahu o získání i jiného dodavatele fólie

než Hero. Žalobci rovněž nemůže být kladeno k tíži, že mu v roce 2013 jím oslovené firmy AL Invest Břidličná a.s., divize TAPA Tábor (dále jen „TAPA“) a REFLEX Řiřňovce s.r.o. (dále jen „Reflex“) tvrdily, že předmětnou fólii nedokáží vyrobit, a poté na dotaz správce daně uváděly, že jsou schopny ji vyrobit. Rovněž není pravdou, že by žalobce nedisponoval alespoň rámcovým porovnáním ceny u jiných dodavatelů – žalobce použil jako pomocné vodítko ceník střešních fólií a ceník fólií na sklo, když nenalezl srovnatelného výrobce předmětné fólie. Pokud správce daně opíral svá zjištění o výrobcích fólie o dožádání u TAPA a u společnosti VEPAK s.r.o. (dále jen „VEPAK“), k tomu žalobce namítl, že podle něj se jednalo o výsledky svědků a žalobci tak bylo upřeno právo být přítomen a klást otázky. Navíc svědek K. uvedl, že VEPAK neumí výrobně nakombinovat fólii tak, jak byla specifikována v české verzi technického listu, a dále se podle žalobce vyjadřoval k jiné než žalobcem obchodované fólii. Dále namítl, že tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí ohledně údajně nízké obchodní přírážky je nepřezkoumatelné. Pokud žalovaný považoval za nestandardní neexistenci písemných smluv a poukazoval na to, že žalobce tím jednal v rozporu s vlastní směrnici, k tomu žalobce namítl, že z textu jeho směrnice o nakupování neplyne povinnost uzavřít písemnou smlouvu se zákazníkem, umožňuje i spolupráci na základě objednávky. Obchodování s dodavatelem i odběratelem probíhalo na základě čilé emailové komunikace. Neuzavření písemných smluv s pevnou dobou trvání se nakonec podle žalobce ukázalo být v žalobcův prospěch, protože tak nemohly být úspěšné nároky obchodních partnerů na náhradu škody v situaci, kdy se žalobce rozhodl skončit s obchodováním fólií. Žalovaný se podle žalobce dopouští předsudku zpětného hodnocení, když pouze na základě následné znalosti či tvrzení, že transakce byly zatíženy daňovým podvodem, dovozuje nestandardnosti v žalobcově obchodování. Pokud žalobce požadoval od odběratele platbu předem, svědčí to podle žalobce o snaze minimalizovat rizika. Správce daně uvádí ve výsledku kontrolního zjištění skutečnosti ohledně plateb mezi Hero a Catharine tak, aby navodil zdání, že se jedná o nějaké předem dané schéma, na němž se podílel i žalobce – s tím žalobce nesouhlasí. Pokud jde o kontrolu zboží, žalobce předkládal fotodokumentaci. Pokud žalovaný uváděl nejasnosti ohledně ne/poškozených obalů fólie při kontrole, k tomu žalobce uvedl, že v tom není žádná nejasnost – buď došlo k narušení obalu tím, že byla provedena namátková kontrola tloušťky fólie, nebo obal narušen nebyl.

5. Žalobce v žalobě uvedl výčet opatření, která činil v rámci svého obchodování (prověřoval obchodní partnery, navštívil jejich obchodní prostory, jednal i se zaměstnanci obchodních partnerů, učinil si průzkum trhu před započítím obchodování, veškeré doklady byly zasílány elektronicky, veškeré platby byly prováděny bezhotovostně, zboží bylo osobně převzato od dodavatele, zkontrolováno, osobně přepraveno odběrateli), s tím, že žalovaný tato opatření nehodnotil. Žalobci není zřejmé, jak mohl žalovaný učinit závěr, že žalobce nevěnoval zvýšenou pozornost interním kontrolním mechanismům. Žalobce v žalobě uvedl, že se o dluzích odběratele (Solwent) dozvěděl až v závěru obchodování.
6. U jednání žalobce namítl, že daňová kontrola byla zahájena bez použití výzvy podle § 145 odst. 2 daňového řádu, v důsledku čehož bylo nezákonně stanoveno penále.
7. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, když zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí.
8. Krajský soud nejprve zastavil řízení s poukazem na judikaturu NSS k § 140c a násl. zákona č. 182/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“), tato

rozhodnutí však byla zrušena NSS s ohledem na změnu judikatury (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 10.7.2018 č.j. 4 As 149/2017-121).

9. Krajský soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí, byť s určitými výhradami, ob stojí.
10. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že s žalobcem byla vedena daňová kontrola na DPH za zdaňovací období května až srpna 2014, zahájena 17.10.2014, v rámci níž bylo vyslechnuto množství svědků (za žalobce především Ing. P., Ing. Z., L. S., za Hero M. R.), proběhla dožádání (ohledně Catharine, Solwentu, Centery), správce daně zjišťoval informace k aluminiové fólii, s níž bylo obchodováno. Platební výměry ze dne 12.5.2016 byly vydány na základě zprávy o daňové kontrole (příloha – stanovisko správce daně k vyjádření žalobce k výsledku kontrolního zjištění), když správce daně dospěl k závěru, že žalobce byl zapojen do transakcí zasažených podvodem na DPH. Žalobce podal nejprve blanketní odvolání, později doplněné, v němž uplatnil obecné námitky k nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti platebních výměrů (odkazy na judikaturu bez konkrétních námitek vůči závěrům zprávy o daňové kontrole) a uplatnil námitku ke způsobu projednání zprávy o kontrole. Žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 10.3.2017, které reaguje na žalobcovu odvolání, aniž by nadbytečně opakovalo v celé šíři a konkrétnosti jednotlivá zjištění a závěry, obsažené již v předchozích materiálech správce daně.
11. Pokud jde o tvrzené zatajení informací o daňovém podvodu ze strany správce daně, soud neshledal příčinnou souvislost mezi tímto tvrzením a „vznikem škody“ žalobci. Je na žalobci jakožto podnikajícím daňovém subjektu, aby uvážil, s kým a za jakých okolností bude obchodovat, aby uvážil míru podnikatelského rizika. Úkolem správce daně je v souladu s § 1 odst.2 daňového řádu správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady, nikoli prevence podnikatelského rizika. Soud neshledal ani porušení namítaného § 64 daňového řádu, když tento se obecně zabývá tím, jaké písemnosti se zakládají do spisu a jak se spis člení.
12. Pokud jde o projednání zprávy o daňové kontrole, daňový řád na rozdíl od předchozí úpravy (zákon č. 337/1992 Sb.) klade důraz na seznámení daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění a následné vyjádření se k tomuto výsledku. Jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 21.2.2018 č.j. 9 Afs 305/2016-31, *projednání zprávy o daňové kontrole (§ 88 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) je konečnou fází daňové kontroly. Prostor pro vyjádření a navržení důkazů má daňový subjekt po seznámení se s výsledkem kontrolního zjištění (§ 88 odst. 2 a 3 téhož zákona). Projednání zprávy o daňové kontrole slouží k seznámení daňového subjektu s konečným stanoviskem správce daně, které se projevuje ve zprávě o daňové kontrole, včetně stanoviska, proč nezměnil kontrolní zjištění v návaznosti na vyjádření daňového subjektu, a k podpisu zprávy o daňové kontrole. Při projednání zprávy o daňové kontrole proto mohou být relevantní již například pouze námitky daňového subjektu proti chybějícím podstatným náležitostem předložené zprávy o daňové kontrole nebo to, že správce daně zahrnul do zprávy o daňové kontrole kontrolní zjištění, se kterými dříve daňový subjekt neseznámil, čímž mu nedal možnost se k nim vyjádřit.* Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 10.5.2016 se jednání za žalobce účastnil daňový poradce Ing. K., správce daně jej informoval, že výsledek kontrolního zjištění se nezměnil, předal mu úřední záznam obsahující důvody

tohoto nezměnění a zprávu o daňové kontrole. Poté zástupce žalobce uvedl, že trvá na projednání zprávy, a na dotaz, zda zprávu podepíše, odpověděl, že z důvodu úspory času ano, a požádal o zaslání zprávy o kontrole do své datové schránky. S ohledem na výše uvedené dospěl krajský soud k závěru, že správce daně postupoval v daném případě v intencích § 88 daňového řádu.

13. Pokud jde o námitku ve vztahu k § 145 odst. 2 daňového řádu, tato nebyla uvedena v žalobě ani v ní nemá žádný použitelný předobraz, jedná se tedy o námitku zjevně opožděnou, kterou se soud proto nezabýval (§ 71 odst.2, § 72 odst.1 s.ř.s.).
14. Pokud jde o otázku chybějící daně, tedy o jádro daňového podvodu, správce daně našel chybějící daň na základě informací od místně příslušného správce daně u dodavatele žalobcova dodavatele – Catharine (podrobné údaje z dožádání jsou součástí správních spisů). Je pravdou, že tento daňový subjekt obchodoval jak s aluminiovou fólií, tak s jiným zbožím, a to pracími kapslemi Ariel. Správce daně však srozumitelně vysvětlil, že v daném případě se jednalo o specifický druh missing tradera, tzv. cross invoicera, kdy princip spočíval nikoli v prostém přeprodávání jednoho druhu zboží v řetězci, nýbrž v jednání „do kříže“. Catharine vykazovala jak skutečná intrakomunitární plnění (fólie z Maďarska, prodej tuzemskému odběrateli Hero), tak i transakce do jiného členského státu (deklarované pořízení prací kapslí od tuzemského dodavatele, dodání odběrateli na Slovensko), přičemž vzniklou vysokou daňovou povinností (fólie) hodlala snížit uplatněním odpočtu DPH na vstupu (prací kapsle). V daném případě však Catharine neprokázala nákup prací kapslí od deklarovaného dodavatele a deklarovanému odběrateli byla zrušena registrace plátce DPH, takže tato „větev“ obchodování nemohla posloužit k vyrovnávání vysoké daňové povinnosti. Catharine stanovenou daňovou povinnost neuhradila. Ačkoli tedy daň požadovaná od Catharine vznikla v souvislosti s jiným zbožím, nelze odhlížet od celkové propojenosti jednání, v němž i obchodování s aluminiovou fólií hrálo důležitou roli. Pokud jde o nekontaktnost Catharine, soud plně souhlasí s žalobcem a jím odkazovaným judikátem, v daném případě je však zmiňovaná nekontaktnost pouhým střípkem v mozaice, nikoli nosným či jediným důvodem rozhodnutí žalovaného.
15. Další žalobní námitky se týkaly žalobcova zapojení do řetězce, stručně řečeno, zda žalobce mohl či měl vědět o podvodném jednání. Z obsahu správních spisů vyplývá (svědci Š., F., P., Z., S., listinné doklady), že obchodování se týkalo aluminiové fólie tloušťky 90 mikrometrů, žalobce nevěděl, k čemu se tato fólie používá, podobné typy slouží jako obal pro potraviny či elektroniku. Tuto fólii nakupovala Catharine od maďarského dodavatele a prodávala firmě Hero. Další obchodování probíhalo tak, že odběratel (firma Solwent, později Centera, obě reprezentované panem S.) objednával vždy výhradně malé množství zboží (2 palety obalené smršťovací fólií, převáženo malým dodávkovým automobilem typu Ford Transit), s odůvodněním, že na větší množství zboží nemá finanční prostředky. Dodávky probíhaly zpočátku 2-3x týdně, později i denně, přičemž dodání od Hero k žalobci a od žalobce z Ostravy k odběrateli na Slovensko se uskutečňovala v rámci téhož dne (bylo nutno dopravit zboží do skladu v Čadci vždy do 14. hod.). Z dokladů ke zboží nebylo možno zjistit datum jeho výroby. Žalobce nakupoval fólii za cca 1350 Kč/kg, cena zjištěná správcem daně u jiných dodavatelů a výrobců se pohybovala v rozmezí 100-200 Kč/kg.
16. Pokud jde o začátek obchodování, z obsahu správních spisů vyplývá, že M. R. (dodavatel Hero) uvedl, že s žalobcem obchodoval od srpna 2013, nabídl žalobci fólii, žalobce

souhlasil. Ing. Z. (za žalobce) uvedl, že žalobce našel poptávku na fólii na inzertních serverech a oslovil pana R. Ing. P. (za žalobce) uvedl, že žalobce hledal nové obchodní možnosti, seznámil se s panem R., ten žalobci později nabízel své možnosti dodávek (velká škála zboží), žalobce umisťoval své nabídky na internet, mezi odezvami se objevil požadavek pana S. (Solwent/Centera). Podle názoru soudu nejde o rozpory ve výpovědích, spíše o různou míru konkrétnosti výpovědí. Každý z aktérů hledal možnosti pro obchodování, a patrně se lze jen těžko dopátrat skutečně prvotního impulsu – což však soud nepovažuje v dané věci za rozhodující. Pokud jde o ověřování obchodních partnerů, správce daně reagoval na jednotlivá žalobcova tvrzení v úředním záznamu o stanovisku k vyjádření žalobce k výsledku kontrolního zjištění. S ohledem na již zmíněnou obecnost odvolacích námitek tedy nebylo na žalovaném, aby se žalobcovými opatřeními zabýval hlouběji či z jiných úhlů. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí doplnil svá „doporučení“, soud k nim sice má výhrady (např. co se týká zdůrazňování základní výše kapitálu dodavatele, absence sebepropagační činnosti), avšak celkově souhlasí se závěry žalovaného, že žalobcova obezřetnost se měla týkat především ceny zboží, možných dodavatelů a v neposlední řadě důvěryhodnosti odběratele. Pokud žalobce v žalobě tvrdí, že se o dluzích Solwentu dozvěděl až v závěru obchodování, k tomu je třeba na základě údajů ze správních spisů říci, že v daném kontrolovaném období (5-8/2014) žalobce obchodoval již výhradně s nástupcem Solwentu – Centerou, a z výpovědí svědků Z. a P. vyplývá, že žalobci bylo známo, z jakého důvodu pan S. založil svou novou firmu.

17. Správní orgány taktéž nepomíjejí žalobcovu snahu o získání i jiného dodavatele fólie než Hero (srov. zprávu o daňové kontrole včetně přílohy - stanoviska k vyjádření žalobce k výsledku kontrolního zjištění). Pokud jde o oslovování výrobců fólie žalobcem, žalobce tvrdil, že TAPA odmítla dát stanovisko písemně (záznam telefonátu Ing. Z.), což je ovšem něco jiného, než poté žalobce tvrdil v žalobě (že údajně nedokáže fólii vyrobit). Správní orgány se k této otázce vyjadřovaly, když zdůraznily obecnost žalobcových dotazů a také fakt, že dotaz firmě Reflex byl adresován až po ukončení žalobcova obchodování s fólií (9/2014). Soud má tedy za to, že žalobce neprokázal svá tvrzení o tom, že jím oslovené firmy v roce 2013 uváděly, že fólii nedokáží vyrobit. Pokud jde o porovnávání cen fólií, soud souhlasí se závěry správních orgánů – ceníky předložené žalobcem se týkaly fólií se zcela odlišnými, specifickými vlastnostmi (UV filtr, odolnost proti otěru, schopnost snížit únik tepla atd.) než fólie, s níž žalobce obchodoval. Pokud jde o dožádání správce daně u firem TAPA a VEPAK, soud sdílí závěry správních orgánů, že se o výsledky svědků nejednalo. Jak vyplývá z obsahu správních spisů, zástupcům zmíněných firem byly předloženy technické listy a vzorky fólie, získané od žalobce, s tím, nechť se vyjádří, zda jejich firmy jsou schopny takovou fólii vyrobit a za jakých okolností (doba, cena atd.). Zástupcům firem přitom nebyly kladeny žádné otázky konkrétně ve vazbě na žalobce. Zástupci firem se tak nevyjadřovali k okolnostem, týkajícím se jiných osob, pouze ke skutečnostem, týkajícím se jich samých. Pokud jde konkrétně o vyjádření pana K. za VEPAK, také tomu se správce daně již konkrétně a věcně věnoval, přičemž žalobce v žalobě pouze opakuje svá tvrzení ze správního řízení, aniž by reagoval na argumentaci správních orgánů. Proto soud jen stručně opakuje, že podstata spočívala v nepřesném překladu technického listu ohledně fólie z angličtiny do češtiny a z obsahu správních spisů je zřejmé, o jaké fólii zástupce VEPAKu hovoří.
18. Pokud jde o výši obchodní přírážky, je pravdou, že v bodě 66 napadeného rozhodnutí žalovaný pouze považuje za nestandardní, že rozdíl mezi kupní a prodejní cenou byl velmi

nízký (přirážka 2,14%), aniž by uvedl, na základě jaké úvahy považuje tuto hodnotu za nízkou. Soud však zastává názor, že v rámci celkového pohledu na dané obchodování jde o marginálii, a že důvody svědčící pro zapojení žalobce do podvodného řetězce ob stojí i bez ní. Pokud jde o otázku písemných smluv, z obsahu správních spisů vyplývá, že žalobcova směrnice o nakupování připouští jak objednávku, tak (písemnou) smlouvu (srov. např. lomítko mezi pojmy). V celkovém kontextu soud považuje tento bod spíše za okrajový, když v daném případě nebyla zpochybněna existence faktického obchodování s fólií. Také při hodnocení ne/sjednání sankcí při ukončení obchodování je třeba podle soudu vycházet z celkových souvislostí, jak učinil správce daně, když se této otázce věnoval na str. 21-22 stanoviska k vyjádření žalobce k výsledku kontrolního zjištění. Pokud jde o požadované platby od odběratele předem, s žalobcem lze jistě souhlasit, že obecně může jít o nástroj minimalizace rizik. V daném případě však soud souhlasí se správními orgány, které tuto skutečnost hodnotily ve spojení s tím, jak obchodování fakticky probíhalo (viz bod 15 tohoto rozsudku), a to po dobu několika měsíců, se zbožím, které správcem daně oslovení tuzemští výrobci nevyráběli na sklad, ale jen na zakázku. Správní orgány se podle názoru soudu nedopouští předsudku zpětného hodnocení. Pokud žalobce poukazuje na údajné schéma plateb, správce daně v záznamu o výsledku kontrolního zjištění uvádí pouze fakta zjištěná od žalobce (důvodem požadavku plateb předem od odběratele byla žalobcova zkušenost s jinou polskou společností), a z dožádání (finanční poměry odběratele v době obchodování s žalobcem, a skutečnost, že žalobcův dodavatel obchodoval v daném období jen se svým dodavatelem Catharine a s žalobcem). Pokud jde o námitku, že žalobce předložil správci daně fotodokumentaci pořízenou při kontrolách zboží, k tomu lze říci, že sice ano, avšak vypovídací hodnota fotografií je nízká (pootevřené dveře dodávkového auta, uvnitř paleta s něčím obaleným neprůhlednou smršťovací fólií). Pokud jde o kontrolu zboží žalobcem, pak si zajisté lze představit oba namítané případy, jak neporušený obal, pokud kontrola neproběhla, tak porušený a znovu uzavřený obal, pokud kontrola proběhla, v tom soud neshledává rozpory. Pouze připomíná, že podle obsahu správních spisů se nikdo z vyslechnutých řidičů o kontrolách nezmiňoval, a dále soud souhlasí se správními orgány, které se pozastavovaly nad možnostmi realizace kontroly – přeměrování tloušťky fólie (90 mikrometrů) v podmínkách plně naloženého automobilu.

19. Pokud jde o přijetí přiměřených opatření, žalobce je uváděl a dokládal v průběhu správních řízení, a správce daně se k nim vyjadřoval, jak vyplývá zejm. z bodu 105. stanoviska k vyjádření žalobce k výsledku kontrolního zjištění. Soud v souvislosti s přiměřenými opatřeními odkazuje na bod 16. tohoto rozsudku a považuje za nutné zdůraznit žalobcova odběratele, reprezentovaného panem S. Jak vyplývá z obsahu správních spisů, žalobci bylo známo nejen to, že odběratel neměl dostatek prostředků, aby zaplatil najednou za větší dodávku zboží (za celý kamion), ale i to, že pan S. prodal firmu Solwent a založil novou firmu Centera, protože u bývalé firmy zůstal dluh.
20. Závěrem soud shrnuje, že neshledal důvodnými žalobní námitky jak procesní, tak ani věcné. Správce daně shromáždil dostatečné množství podkladů, které také náležitě vyhodnotil, a rozsah odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného odpovídá obsahu žalobcova odvolání, jak bylo již řečeno výše v bodě 10. tohoto rozsudku. Soud zdůrazňuje především závěry žalovaného, že žalobce mohl či měl vědět, že se účastní řetězce zasaženého podvodem na DPH, a to s ohledem na cenu zboží a samotný průběh obchodování (velmi rychlé přesuny malých množství zboží, které je obvykle k dispozici jen

na zakázku, společně s platbami odběratele předem a rychlým přesunem finančních částek k dodavateli).

21. Celkový procesní úspěch v soudním řízení náleží žalovanému, ten se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. října 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu